

Dokument z posiedzenia

B9-0202/2020

1.7.2020

PROJEKT REZOLUCJI

złożony zgodnie z art. 112 ust. 2 i 3 Regulaminu

w sprawie projektu decyzji wykonawczej Komisji udzielającej częściowego zezwolenia na określone zastosowania tritlenku chromu zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady (REACHLaw Ltd)
(D066992/01 – 2020/2670(RSP))

**Komisja Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i
Bezpieczeństwa Żywności**

Posłowie odpowiedzialni: Bas Eickhout, Maria Arena, Martin Hojsík

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie projektu decyzji wykonawczej Komisji udzielającej częściowego zezwolenia na określone zastosowania tritlenku chromu zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady (REACHLaw Ltd) (D066992/01 – 2020/2670(RSP))

Parlament Europejski,

- uwzględniając rezolucję Parlamentu Europejskiego w sprawie projektu decyzji wykonawczej Komisji udzielającej częściowego zezwolenia na określone zastosowania tritlenku chromu zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady (REACHLaw Ltd) (D066992/01),
- uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) i utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE¹ („rozporządzenie REACH”), w szczególności jego art. 64 ust. 8,
- uwzględniając opinie komitetów Europejskiej Agencji Chemikaliów (ECHA)² – Komitetu ds. Oceny Ryzyka (RAC) i Komitetu ds. Analiz Społeczno-Ekonomicznych (SEAC) – zgodnie z art. 64 ust. 5 akapit drugi rozporządzenia REACH,
- uwzględniając art. 11 i 13 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiającego przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych

¹ Dz.U. L 396 z 30.12.2006, s. 1.

² W odniesieniu do zastosowania nr 1 (formulacja mieszanin tritlenku chromu do celów chromowania funkcjonalnego, chromowania funkcjonalnego o charakterze dekoracyjnym oraz obróbki powierzchniowej (z wyjątkiem EPT) stosowanych w różnych sektorach przemysłu, a mianowicie w budownictwie, motoryzacji, produkcji i obróbce powierzchniowej metali oraz inżynierii ogólnej), opinie RAC i SEAC z dnia 19 maja 2017 r. dostępne pod adresem:

<https://echa.europa.eu/documents/10162/5dab062f-8e37-9dae-40bd-25fa2ca625be>

W odniesieniu do zastosowania nr 2 (chromowanie funkcjonalne), opinie RAC i SEAC z dnia 19 maja 2017 r. dostępne pod adresem:

<https://echa.europa.eu/documents/10162/c4fd2e61-4592-49e8-1e0b-34892be42ce7>

W odniesieniu do zastosowania nr 4 (obróbka powierzchniowa (z wyjątkiem EPT) do zastosowań w różnych sektorach przemysłu, a mianowicie w budownictwie, motoryzacji, produkcji i obróbce powierzchniowej metali oraz inżynierii ogólnej), opinie RAC i SEAC z dnia 19 maja 2017 r. dostępne pod adresem:

<https://echa.europa.eu/documents/10162/d05d7ddc-67af-b7db-3c5c-e95b2d3f8165>

Zastosowanie nr 3 (chromowanie funkcjonalne o charakterze dekoracyjnym), w odniesieniu do którego wnioskodawca również złożył wnioski, a RAC i SEAC przyjęły opinie w dniu 19 maja 2017 r. (dostępne pod adresem: <https://echa.europa.eu/documents/10162/d198c14b-0eca-ef10-5444-33313c7742b0>), nie jest objęte tym projektem decyzji wykonawczej Komisji.

- przez Komisję³,
- uwzględniając wyrok Sądu z dnia 7 marca 2019 r. w sprawie T-837/16⁴,
 - uwzględniając art. 112 ust. 2 i 3 Regulaminu,
 - uwzględniając projekt rezolucji Komisji Ochrony Środowiska Naturalnego, Zdrowia Publicznego i Bezpieczeństwa Żywności,
- A. mając na uwadze, że w 2010 r.⁵ na mocy rozporządzenia REACH tritlenek chromu został dodany do listy kandydackiej substancji wzbudzających szczególnie duże obawy ze względu na jego klasyfikację jako substancja rakotwórcza (kategoria 1A) i mutagenna (kategoria 1B);
- B. mając na uwadze, że tritlenek chromu został w 2013 r. ujęty w załączniku XIV do rozporządzenia REACH⁶ ze względu na jego klasyfikację jako substancja rakotwórcza i mutagenna, stosowany wolumen, dużą liczbę zakładów, w których był on stosowany w Unii, oraz ryzyko znaczącego narażenia pracowników⁷, przy czym ostateczny termin upływał dnia 21 września 2017 r.;
- C. mając na uwadze, że przedsiębiorstwa chcące nadal stosować tritlenek chromu musiały złożyć wniosek o zezwolenie do dnia 21 marca 2016 r.;
- D. mając na uwadze, że REACHLaw Ltd („wnioskodawca”) działa jako wyłączny przedstawiciel Joint Stock Company „Novotroitsk Plant of Chromium Compounds” („NPCC”), rosyjskiego producenta tritlenku chromu;
- E. mając na uwadze, że wnioskodawca złożył wniosek o zezwolenie na cztery zastosowania tritlenku chromu („wniosek NPCC”); mając na uwadze, że kluczowe dokumenty dostarczone w dokumentacji wniosku NPCC są identyczne z ich „niezmienioną ostateczną wersją” przedstawioną w dokumentacji wniosku⁸ złożonego wspólnie przez LANXESS Deutschland GmbH i sześć innych przedsiębiorstw („wniosek LANXESS”) w imieniu konsorcjum ponad 150 przedsiębiorstw, których dokładne warunki udziału nie są znane;
- F. mając na uwadze, że jedyne niepoufne informacje dostarczone przez wnioskodawcę w uzupełnieniu informacji zawartych we wniosku LANXESS to półstronicowe

³ Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13.

⁴ Wyrok Sądu z dnia 7 marca 2019 r., Szwecja przeciwko Komisji, T-837/16, ECLI:EU:T:2019:144.

⁵ Decyzja dyrektora wykonawczego ECHA z dnia 14 grudnia 2010 r. „Ujęcie substancji wzbudzających szczególnie duże obawy na liście kandydackiej”, ED/95/2010, dostępna pod adresem:

<https://echa.europa.eu/documents/10162/6b11ec66-9d90-400a-a61a-90de9a0fd8b1>

⁶ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 348/2013 z dnia 17 kwietnia 2013 r. zmieniające załącznik XIV do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) (Dz.U. L 108 z 18.4.2013, s. 1).

⁷ Zalecenie Europejskiej Agencji Chemikaliów (ECHA) z dnia 20 grudnia 2011 r. dotyczące włączenia substancji do załącznika XIV, dostępne pod adresem:

https://echa.europa.eu/documents/10162/13640/3rd_a_xiv_recommendation_20dec2011_en.pdf

⁸ Zob. na przykład w odniesieniu do zastosowania nr 2 „Uwaga dla czytelnika” w przedstawionym przez wnioskodawcę raporcie bezpieczeństwa chemicznego dostępnym pod adresem:

<https://echa.europa.eu/documents/10162/7dd2ade6-bb47-4080-8124-a97335f9d2b8>

oświadczenie, w którym odnotowano, że wnioskodawca współpracuje ze swoimi klientami w Unii, z których wszyscy są jedynie dystrybutorami, w celu uzyskania od nich, ich klientów i podmiotów na niższym szczeblu łańcucha dostaw bardziej szczegółowych danych dotyczących zastosowania, aby uzupełnić bazę danych, lecz otrzymał jedynie kilka wypełnionych kwestionariuszy⁹; innymi słowy, wnioskodawca nie zebrał od swoich klientów bardziej szczegółowych danych dotyczących zastosowania, co jest powodem, dla którego całkowicie opiera się na niezmienionej ostatecznej wersji wniosku LANXESS;

- G. mając na uwadze, że wniosek LANXESS był w oczywisty sposób niezgodny z wymogami rozporządzenia REACH, na co Parlament zwrócił już szczegółowo uwagę Komisji w rezolucji z dnia 27 marca 2019 r.¹⁰;
- H. mając na uwadze, że oczywiste jest, iż wniosek NPCC będący kopią wniosku LANXESS prezentuje identyczne braki;
- I. mając na uwadze, że niepokojący jest fakt, iż w projekcie decyzji wykonawczej Komisji nie odniesiono się do poważnych obaw wyrażonych przez Parlament w sprzeciwie wobec projektu decyzji wykonawczej Komisji w sprawie wniosku LANXESS oraz że mimo to proponuje ona udzielenie zezwolenia NPCC za pośrednictwem wnioskodawcy;
- J. mając na uwadze, że głównym celem rozporządzenia REACH, w świetle jego motywu 16, zgodnie z wykładnią Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej¹¹, jest zapewnienie wysokiego poziomu ochrony zdrowia ludzkiego i środowiska;
- K. mając ponadto na uwadze, że zgodnie z art. 55 oraz w świetle motywu 12 rozporządzenia REACH głównym celem udzielania zezwoleń jest zastąpienie substancji wzbudzających szczególnie duże obawy bezpieczniejszymi substancjami lub technologiami alternatywnymi;
- L. mając na uwadze, że RAC potwierdził, iż nie jest możliwe określenie „pochodnego poziomu niepowodującego zmian” w przypadku rakotwórczych właściwości tritlenku chromu¹², który w związku z tym uznaje się za „substancję o działaniu bezprogowym” w rozumieniu art. 60 ust. 3 lit. a) rozporządzenia REACH, tj. za substancję, w odniesieniu do której nie jest możliwe określenie teoretycznego „bezpiecznego poziomu narażenia”;
- M. mając na uwadze, że art. 60 ust. 4 rozporządzenia REACH stanowi, że zezwolenie na stosowanie substancji, w odniesieniu do której nie jest możliwe określenie bezpiecznego poziomu narażenia, może zostać udzielone jedynie wówczas, gdy zostanie wykazane, że korzyści społeczno-ekonomiczne przewyższają wynikające ze stosowania tej substancji ryzyko dla zdrowia ludzkiego lub środowiska oraz jeżeli nie

⁹ Tamże.

¹⁰ Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 27 marca 2019 r. w sprawie projektu decyzji wykonawczej Komisji udzielającej zezwolenia na określone zastosowania tritlenku chromu zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady (Lanxess Deutschland GmbH i inni) (Teksty przyjęte, P8_TA(2019)0317).

¹¹ Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 7 lipca 2009 r., S.P.C.M. SA i inni przeciwko Secretary of State for the Environment, Food and Rural Affairs, C-558/07, ECLI:EU:C:2009:430, pkt 45.

¹² Opinie RAC i SEAC z dnia 19 maja 2017 r., zob. np. opinie dotyczące zastosowania nr 2, s. 4.

istnieją odpowiednie substancje lub technologie alternatywne;

- N. mając na uwadze, że art. 62 ust. 4 lit. d) rozporządzenia REACH wymaga od wnioskodawców przedstawienia raportu bezpieczeństwa chemicznego zgodnie z załącznikiem I do tego rozporządzenia; mając na uwadze, że raport ten musi zawierać oszacowanie poziomów narażenia, ze szczególnym uwzględnieniem „reprezentatywnych” danych dotyczących narażenia, ilości substancji wykorzystywanej do każdego określonego zastosowania, udziału pracowników w procesach oraz czasu trwania i częstotliwości ich narażenia na substancję¹³;
- O. mając na uwadze, że wnioskodawca zamierza dostarczać w Unii do 1000 ton tritlenku chromu rocznie¹⁴, lecz nie przedstawił podstawowych informacji, takich jak informacje o ilości tej substancji w rozbiciu na poszczególne zastosowania, a jedynie szacuje, że proporcjonalne rozbieżności jest takie samo jak we wniosku LANXESS¹⁵, który dotyczył 6 000 ton do celów zastosowania nr 2 i 900 ton do celów zastosowania nr 4¹⁶;
- P. mając na uwadze, że wnioskodawca stwierdził, iż jego łańcuch dostaw byłby identyczny z łańcuchem objętym wnioskiem LANXESS, nie podał jednak żadnych danych dotyczących liczby dalszych użytkowników ani liczby pracowników narażonych na skutek przywozu NPCC, co już świadczy o tym, że wniosek NPCC nie spełnia wymogów; pomimo że RAC i SEAC stwierdziły, że potwierdzenie, że łańcuchy dostaw są identyczne, nie jest możliwe, to opierają swoje opinie na tym założeniu¹⁷;
- Q. mając na uwadze, że na podstawie danych liczbowych zawartych we wniosku LANXESS, wniosek NPCC może dotyczyć bardzo dużej liczby dalszych użytkowników (ponad 2100 lokalizacji) działających w wielu sektorach przemysłu, począwszy od motoryzacyjnego po hydrauliczny, od inżynierii ogólnej po drukarnie, od branży higienicznej po wojsko oraz od sektora spożywczego po przemysł stalowy, z dużą liczbą narażonych pracowników (ponad 32 tys.) oraz bardzo dużą szacunkową liczbą osób mieszkających lub pracujących w bliskim sąsiedztwie (21 mln)¹⁸;
- R. mając na uwadze, że RAC oszacował, iż udzielenie pozwolenia na podstawie wniosku LANXESS doprowadziłoby statystycznie do 30 przypadków śmiertelnych zachorowań na raka rocznie w przypadku zastosowań, o które wystąpiono we wniosku NPCC¹⁹;
- S. mając na uwadze, że projekt decyzji wykonawczej Komisji formalnie dotyczy trzech zastosowań; mając na uwadze, że według SEAC opisy zastosowań nr 2 i 4 „mają bardzo szeroki zakres”²⁰; mając na uwadze, że wypacza to ocenę ryzyka, ocenę społeczno-

¹³ Sekcja 5 załącznika I do rozporządzenia REACH, w szczególności sekcja 5.2.4.

¹⁴ Opinie RAC i SEAC z dnia 19 maja 2017 r., zob. np. opinie dotyczące zastosowania nr 2, s. 6.

¹⁵ Opinie RAC i SEAC z dnia 19 maja 2017 r., zob. np. opinie dotyczące zastosowania nr 2, s. 12.

¹⁶ Opinie RAC i SEAC z dnia 19 maja 2017 r., zob. opinie dotyczące zastosowania nr 2, załącznik 1, s. 28, oraz opinie dotyczące zastosowania nr 4, załącznik 1, s. 42.

¹⁷ Opinie RAC i SEAC z 19 maja 2017 r., zob. np. opinie dotyczące zastosowania nr 2, s. 7.

¹⁸ Opinie RAC i SEAC z 19 maja 2017 r., zob. np. opinie dotyczące zastosowania nr 2, załącznik 1, s. 42, i opinie dotyczące zastosowania nr 4, załącznik 1, s. 55-56.

¹⁹ Tamże.

²⁰ Opinie RAC i SEAC z 19 maja 2017 r., zob. opinie dotyczące zastosowania nr 2, załącznik 1, s. 36, i opinie dotyczące zastosowania nr 4, załącznik 1, s. 59.

gospodarczą, a także ocenę dostępności odpowiednich rozwiązań alternatywnych;

- T. mając na uwadze, że w odniesieniu do zastosowań wymienionych we wniosku LANXESS RAC stwierdził rozbieżności między całkowitą liczbą potencjalnych lokalizacji (do 1590), liczbą członków konsorcjum (150+) a danymi dotyczącymi zmierzonego narażenia (od 6 do 23 lokalizacji);
- U. mając na uwadze, że innymi słowy dane, które miały być reprezentatywne dla wielu różnych zakładów obróbki powierzchni w całej Unii, pochodziły z mniej niż 2 % zakładów, i jedynie z jednej czwartej lub nawet mniej niż jednej dziesiątej państw członkowskich²¹;
- V. mając na uwadze, że w rezultacie RAC stwierdził, że ocena ryzyka budzi poważne zastrzeżenia i wątpliwości co do reprezentatywności i wiarygodności informacji dotyczących zagrożeń, na jakie mogą być narażeni na przykład pracownicy²²;
- W. mając na uwadze, że w projekcie decyzji wykonawczej Komisji stwierdzono, że nie dostarczono niezbędnych informacji dotyczących scenariuszy narażenia pracowników²³;
- X. mając na uwadze, że zamiast uznać wniosek NPCC za niezgodny z art. 60 ust. 7 rozporządzenia REACH, w projekcie decyzji wykonawczej Komisji zażądano jedynie, aby wnioskodawca przedstawił brakujące dane²⁴ w sprawozdaniu z przeglądu, które powstałoby kilka lat po przyjęciu projektu decyzji²⁵;
- Y. mając na uwadze, że sprawozdanie z przeglądu, zgodnie z art. 61 rozporządzenia REACH, nie ma na celu przyznania przedsiębiorstwom dodatkowego czasu na uzupełnienie luk w informacjach, które powinny być dostarczane przed wydaniem zezwolenia, ponieważ mają kluczowe znaczenie dla procesu decyzyjnego, ale ma na celu zapewnienie, że informacje początkowo przedstawione we wniosku są nadal

²¹ Zastosowanie nr 2: ogółem 1590 lokalizacji, w których dane dotyczące zmierzonego narażenia pochodzą z 23 lokalizacji w siedmiu państwach członkowskich (zob. opinie RAC i SEAC z 19 maja 2017 r., załącznik 1, s. 7-8); Zastosowanie nr 4: ogółem 515 lokalizacji, w których dane dotyczące zmierzonego narażenia pochodzą z 11 lokalizacji w dwóch państwach członkowskich (zob. opinie RAC i SEAC z 19 maja 2017 r., załącznik 1, s. 8-9).

²² Zob. opinie RAC i SEAC z 19 maja 2017 r. dotyczące zastosowania nr 2, załącznik 1, s. 24, i zastosowania nr 4, załącznik 1, s. 36. „Najpoważniejsze zastrzeżenie dotyczy braku wyraźnego związku między OC (warunki operacyjne), RMM (środki zarządzania ryzykiem) a wartościami narażenia dla konkretnych zadań i lokalizacji, które mogłyby w uzasadniony sposób reprezentować wniosek. RAC uważa to za istotną wadę wniosku, zważywszy że istnieją duże różnice między poszczególnymi zakładami chromowania w zależności od np. rozmieszczenia budynków, skali i częstotliwości operacji chromowania, poziomu automatyzacji procesu, stosowania elektrolizy, wielkości obrabianych części oraz dostępności miejscowej wentylacji wyciągowej, która ma wpływ na ekspozycję i RMM niezbędne do kontroli narażenia” (podkreślenie własne).

²³ Motyw 6 projektu decyzji wykonawczej Komisji.

²⁴ W tym, jak opisano w art. 2 projektu decyzji wykonawczej Komisji: „Posiadacz zezwolenia opracowuje szczegółowe scenariusze narażenia dla reprezentatywnych procesów, operacji i poszczególnych zadań (w tym systemów obsługi automatycznej w zestawieniu z obsługą ręczną oraz systemów otwartych w zestawieniu do zamkniętych i ich połączeń), opisuje środki zarządzania ryzykiem i warunki działania reprezentatywne dla wszystkich lokalizacji, w których mają miejsce dozwolone zastosowania, i które pozwalają kontrolować narażenie pracowników na chrom (VI) i jego emisje do środowiska w każdym ze szczegółowych scenariuszy. Scenariusze narażenia zawierają informacje na temat poziomu narażenia wynikającego ze stosowania środków zarządzania ryzykiem i warunków działania [...]”.

²⁵ Motyw 20 i art. 7 projektu decyzji wykonawczej Komisji.

aktualne;

- Z. mając na uwadze, że Sąd wyraźnie stwierdził, iż warunki dołączone do zezwolenia, w rozumieniu art. 60 ust. 8 i 9 rozporządzenia REACH, nie mogą mieć na celu zaradzenia potencjalnym uchybieniom stwierdzonym we wniosku o zezwolenie lub lukom w ocenie Komisji²⁶;
- AA. mając na uwadze, że udzielenie zezwolenia na podstawie wniosku NPCC pomimo oczywistego braku reprezentatywności danych zawartych w raporcie bezpieczeństwa chemicznego przeczy celowi systemu zezwoleń ex ante, który nakłada na wnioskodawcę ciężar dowodu²⁷;
- AB. mając ponadto na uwadze, że w opinii SEAC podkreślono znaczne wątpliwości w analizie rozwiązań alternatywnych przedstawionych przez wnioskodawcę, co znalazło również odzwierciedlenie w projekcie decyzji wykonawczej Komisji²⁸;
- AC. mając na uwadze, że techniczną alternatywą jest substancja, która może pełnić równoważną funkcję w stosunku do substancji wzbudzającej szczególnie duże obawy, o potencjalnie niższym, lecz wciąż akceptowalnym poziomie wydajności, lub zmiany w produkcji, procesie lub produkcie, które eliminują zapotrzebowanie na odnośną substancję²⁹;
- AD. mając na uwadze, że zgodnie z analizą alternatywnych rozwiązań we wniosku LANXESS wymieniono alternatywne rozwiązania dla poszczególnych zastosowań, ale trudno byłoby znaleźć jedną substancję odpowiednią do wszystkich celów i we wszystkich zastosowaniach³⁰;
- AE. mając na uwadze, że takie uniwersalne podejście, zwłaszcza we wniosku o zezwolenie obejmującym bardzo różne sektory i zastosowania o bardzo różnych wymogach w zakresie skuteczności, powoduje nieuzasadnioną dyskryminację alternatywnych rozwiązań dostępnych w niektórych sektorach lub dla niektórych zastosowań, oraz że w ten sposób przyznano by wnioskodawcy niezgodne z prawem odstępstwo od obowiązku udowodnienia, że nie ma alternatywnego rozwiązania dla zastosowań, których dotyczy wnioski; mając na uwadze, że takie podejście nie uwzględnia celu polegającego na poszukiwaniu zamienników zapisanego w art. 55 rozporządzenia REACH oraz nie sprzyja innowacjom;
- AF. mając na uwadze, że w niedawnym badaniu przeprowadzonym przez Niemiecki Federalny Instytut Bezpieczeństwa i Higieny Pracy potwierdzono dostępność

²⁶ Wyrok Sądu z 7 marca 2019 r., Szwecja przeciwko Komisji, T-837/16, ECLI:EU:T:2019:144, pkt 82 i 83.

²⁷ Zob. w szczególności art. 1 ust. 3 rozporządzenia REACH.

²⁸ Motyw 12 projektu decyzji wykonawczej Komisji.

²⁹ Poradnik na temat przygotowania wniosku o udzielenie zezwolenia (Dz.U. C 28 z 28.1.2011, s. 1).

³⁰ Analiza substancji alternatywnych, s. 11–12: „Przetestowano kilka alternatyw w celu zastąpienia tritlenku chromu. Wyzwaniem jest znalezienie zamiennika, który spełnia wymogi dla wszystkich rodzajów produktów i dla różnych konkretnych zastosowań, a jednocześnie jest wykonalny pod względem technicznym i ekonomicznym. Wiele alternatyw jest obecnie przystosowanych do indywidualnych zastosowań, w przypadku gdy niektóre z wymogów chromowania funkcjonalnego są wystarczające, ale żadna z nich nie posiada wszystkich kluczowych właściwości funkcjonalnego chromowania wodnym roztworem tritlenku chromu (...)”, <https://echa.europa.eu/documents/10162/70ae9192-4c86-4e68-9021-0a90f7b56444>.

odpowiednich alternatyw dla chromowania funkcjonalnego³¹;

- AG. mając na uwadze, że zarówno w odniesieniu do zastosowania nr 2, jak i nr 4 SEAC stwierdził, że „szeroki zakres stosowania [...] obejmuje zastosowania techniczne, w przypadku których odpowiednie rozwiązania alternatywne mogą już być dostępne i wdrożone lub wkrótce będą”, a następnie stwierdził, że „ocena przeprowadzona przez wnioskodawcę jest zbyt ogólna, aby wyłączyć je z zakresu zezwolenia”³²;
- AH. mając na uwadze, że w związku z tym żadne zastosowania nie zostały wyraźnie wyłączone z zakresu zezwolenia;
- AI. mając na uwadze, że Sąd unieważnił zezwolenie, ponieważ Komisja nie zweryfikowała wystarczająco informacji istotnych i możliwych do zweryfikowania, aby stwierdzić, czy dostępne są odpowiednie alternatywy w którymkolwiek z zastosowań objętych wnioskiem lub czy w dniu przyjęcia zezwolenia pozostająca niepewność co do braku dostępnych rozwiązań alternatywnych jest znikoma³³;
- AJ. mając na uwadze, że w tym przypadku wątpliwości, które budziła analiza substancji alternatywnych, nie można było zlekceważyć, ponieważ SEAC uznał, że podejście wnioskodawcy do istniejących alternatyw nie było „w pełni właściwe”³⁴;
- AK. mając na uwadze, że Sąd stwierdził, iż to na wnioskodawcy spoczywa ciężar udowodnienia, że brak innych alternatyw, oraz że ponieważ nie wywiązał się ze spoczywającego na nim ciężaru dowodu „nie można udzielić mu zezwolenia”; mając na uwadze, że w tej samej sprawie Sąd stwierdził również, że „żadna ze stron zaangażowanych w procedurę udzielania zezwoleń ani też ECHA i Komisja nie są zobowiązane przedstawiać dowodów na przeciwieństwo przesłanki niedostępności rozwiązań alternatywnych, mianowicie dowodów, że de facto istnieją rozwiązania alternatywne”³⁵;
- AL. mając na uwadze, że ze względu na wątpliwości wskazane przez SEAC co do dostępności substancji alternatywnych, Komisja proponuje udzielenie zezwolenia na podstawie *założenia*, że nie istnieją odpowiednie alternatywy dla wszystkich ujętych we wniosku zastosowań, a nie na podstawie istotnych i wiarygodnych dowodów, i to w sytuacji, w której wnioskodawca wbrew wymogowi nie wywiązał się ze

³¹ Analiza wykonalności technicznej i ekonomicznej dostępnych rynkowych alternatyw dla tritlenku chromu w chromowaniu funkcjonalnym i dekoracyjnym, Federalny Instytut Bezpieczeństwa i Higieny Pracy, Niemcy, 2020, ostatni akapit streszczenia: „Jednakże w niniejszej analizie stwierdzono, że zadowalające pod względem technicznym i ekonomicznym alternatywy są dostępne – czasami tylko w jednym lub kilku zastosowaniach, ale niekiedy nawet w większych obszarach zastosowań. Niektóre z tych alternatyw są technologiami od dawna istniejącymi, o znanych mocnych i słabych punktach. Trwają prace nad rozszerzeniem zakresu stosowania i specyfikacji tych procesów.”, <https://www.baua.de/EN/Service/Publications/Report/Gd101.html>.

³² Opinie RAC i SEAC z 19 maja 2017 r. dotyczące zastosowania nr 2 i 4, s. 15.

³³ Wyrok Sądu z 7 marca 2019 r., Szwecja przeciwko Komisji, T-837/16, ECLI:EU:T:2019:144, pkt 86.

³⁴ Opinie RAC i SEAC z 19 maja 2017 r. dotyczące zastosowania nr 2, załącznik 1, s. 37: „Zdaniem wnioskodawcy zastosowania, w przypadku których zastąpienie jest już możliwe, i tak nie są objęte wnioskiem. Wnioskodawca nie wymienia jednak żadnych zastosowań ani związanych z nimi wymagań technicznych. SEAC uważa, że podejście wnioskodawcy do tej kwestii nie jest w pełni właściwe i podkreśla, że wnioskodawca powinien jasno wykazać, że tam, gdzie było to możliwe, zastosowano zamiennik. Można było to osiągnąć, dokonując bardziej precyzyjnej i specyficznej dla danego zastosowania oceny rozwiązań alternatywnych”.

³⁵ Wyrok Sądu z 7 marca 2019 r., Szwecja przeciwko Komisji, T-837/16, ECLI:EU:T:2019:144, pkt 79.

spoczywającego na nim ciężaru dowodu, jak ustalił Sąd³⁶;

- AM. mając na uwadze, że aby zezwolenie obejmowało tylko te zastosowania, dla których nie są dostępne odpowiednie alternatywy, Komisja uważa za konieczne dalsze doprecyzowanie opisu zastosowań 2 i 4 za pomocą „kluczowych funkcji”, biorąc pod uwagę, że wnioskodawca wywiązał się jedynie z obowiązku dowodu w zakresie wykazania braku odpowiednich rozwiązań alternatywnych w odniesieniu do ograniczonego zakresu zastosowań 2 i 4³⁷;
- AN. mając na uwadze, że – po pierwsze – to, co Komisja uważa za ograniczenie zakresu stosowania, stanowi *de facto* pełny wykaz wszystkich kluczowych funkcji, do których stosuje się tritlenek chromu, a zatem nie ogranicza ona w żaden sposób zakresu zezwolenia³⁸;
- AO. mając na uwadze, że Sąd jednoznacznie odrzucił podobną próbę Komisji, by udzielić zezwolenia przy rzekomym ograniczeniu zakresu;³⁹
- AP. mając na uwadze, że – po drugie – projekt decyzji wykonawczej Komisji pozostawia wnioskodawcy możliwość podjęcia subiektywnej decyzji, już po otrzymaniu zezwolenia, czy stosowanie tej substancji jest „konieczne” dla tych kluczowych funkcji, mimo że taką analizę należy przeprowadzić jako warunek wstępny uzyskania zezwolenia;
- AQ. mając na uwadze, że Sąd przypomniał⁴⁰, iż tym sposobem Komisja przekazuje wnioskodawcy swoją wyłączną kompetencję do wyciągnięcia wniosków dotyczących analizy substancji alternatywnych, naruszając przepisy rozporządzenia REACH, które nakładają na Komisję obowiązek podjęcia ostatecznej decyzji co do tego, czy wnioskodawca udowodnił, że nie ma alternatywy dla danego zastosowania;
- AR. mając na uwadze, że – po trzecie – w projekcie decyzji wykonawczej Komisji zawarto wymóg dostarczenia przez dalszych użytkowników – po udzieleniu zezwolenia⁴¹ – brakujących informacji istotnych dla analizy substancji alternatywnych w drodze powiadomień na podstawie art. 66 ust. 1 rozporządzenia REACH;

³⁶ Wyrok Sądu z dnia 7 marca 2019 r., Szwecja przeciwko Komisji, T-837/16, ECLI:EU:T:2019:144, pkt 86.

³⁷ Motywy 13 i 14 projektu decyzji wykonawczej Komisji.

³⁸ Por. art. 1 ust. 1 projektu decyzji wykonawczej Komisji z opiniami RAC i SEAC z 19 maja 2017 r. dotyczącymi zastosowania nr 2, załącznik 1, s. 30, i zastosowania nr 4, załącznik 1, s. 44.

³⁹ Wyrok Sądu z dnia 7 marca 2019 r., Szwecja przeciwko Komisji, T-837/16, ECLI:EU:T:2019:144, pkt 97: „[f]akt wskazania bowiem, że stosowanie spornych chromianów ołowiu jest ograniczone tylko do przypadków, w których właściwości składników substancji zawierających chromiany są rzeczywiście niezbędne, jest równoznaczne ze stwierdzeniem, że za każdym razem, kiedy dalszy użytkownik stwierdzi istnienie rozwiązania alternatywnego, powinien powstrzymać się od stosowania spornych chromianów ołowiu. Tymczasem takie stwierdzenie stanowi poważną wskazówkę, że w dniu przyjęcia zaskarżonej decyzji sama Komisja nie uważała badania przesłanki dotyczącej niedostępności rozwiązań alternatywnych za zakończone”.

⁴⁰ Wyrok Sądu z dnia 7 marca 2019 r., Szwecja przeciwko Komisji, T-837/16, ECLI:EU:T:2019:144, pkt 64: „wyłącznie do Komisji należy badanie, czy przesłanki przewidziane tym przepisem zostały spełnione” (art. 60 ust. 4) (podkreślenie własne); zobacz też pkt 78.

⁴¹ Art. 5 projektu decyzji wykonawczej Komisji, na mocy którego dalsi użytkownicy powinni podać w swoich powiadomieniach zgodnie z art. 66 ust. 1 rozporządzenia REACH: „wyjaśnienie kluczowych funkcji tritlenku chromu wymienionych w art. 1 ust. 1, które są niezbędne do ich stosowania, w tym uzasadnienie, dlaczego takie kluczowe funkcje są niezbędne do tego zastosowania”.

- AS. mając na uwadze, że takie informacje były mimo to niezbędne, aby Komisja mogła najpierw stwierdzić, czy alternatywne rozwiązania w przypadku poszczególnych zastosowań były dostępne; mając na uwadze, że takie podejście jest również wyraźnie niezgodne z wyrokiem Sądu⁴²;
- AT. mając na uwadze, że projekt decyzji wykonawczej Komisji nie tylko sprzyja podmiotom pozostającym w tyle pod względem innowacji, lecz również zniechęca do innowacji i pionierskich rozwiązań podmioty, które inwestują w bezpieczniejsze alternatywy;
- AU. mając na uwadze, że Sąd orzekł, iż w przypadku gdy odpowiednie alternatywne rozwiązania są dostępne, lecz nie są dla wnioskodawcy wykonalne z technicznego lub ekonomicznego punktu widzenia, zezwolenia można udzielić pod warunkiem, że korzyści społeczno-ekonomiczne przewyższają ryzyko dla zdrowia człowieka lub dla środowiska, a wnioskodawca przedstawi plan zastąpienia substancji w rozumieniu art. 60 ust. 4 lit. c) rozporządzenia REACH⁴³;
- AV. mając na uwadze, że Komisja nie zwróciła się jednak do wnioskodawcy o plan zastąpienia substancji;
- AW. mając na uwadze, że kilku dalszych użytkowników objętych projektem decyzji wykonawczej Komisji złożyło już osobne wnioski o udzielenie zezwolenia; mając na uwadze, że RAC i SEAC wydały już opinie na temat niektórych z tych wniosków; mając na uwadze, że niektóre zezwolenia dla dalszych użytkowników zostały już udzielone;
- AX. mając jednak na uwadze, że wśród bardzo szerokich zastosowań objętych wnioskiem NPCC, w przypadku których dalsi użytkownicy nie złożyli oddzielnego wniosku o udzielenie zezwolenia, mogą istnieć zastosowania, w przypadku których mogą zostać spełnione warunki określone w art. 60 ust. 4 rozporządzenia REACH;
- AY. mając na uwadze, że w swojej rezolucji z 27 marca 2019 r. Parlament uznał, że w drodze wyjątku należy przyznać takim dalszym użytkownikom, którzy nie złożyli oddzielnego wniosku i w odniesieniu do których brakuje niezbędnych danych, możliwość przedłożenia brakujących danych w krótkim terminie⁴⁴;
- AZ. mając na uwadze, że godne ubolewania jest to, że Komisja nie zastosowała tego podejścia, lecz w dalszym ciągu – wbrew wyrokowi Sądu – formułuje zezwolenia na podstawie wniosków, w których brak jest wystarczających dowodów na to, że warunki udzielenia zezwolenia na podstawie rozporządzenia REACH są spełnione;
- BA. mając na uwadze, że – podsumowując – projekt decyzji wykonawczej Komisji jest

⁴² Wyrok Sądu z dnia 7 marca 2019 r., Szwecja przeciwko Komisji, T-837/16, ECLI:EU:T:2019:144, pkt 82: „[...] należy podkreślić, że co do zasady niezależnie od ich treści przesłanki ustanowione w art. 60 ust. 8 i art. 60 ust. 9 lit. d) i e) rozporządzenia nr 1907/2006 nie mogą mieć na celu usunięcia ewentualnych braków wniosku o udzielenie zezwolenia lub analizy rozwiązań alternatywnych przedstawionych przez wnioskodawcę ubiegającego się o zezwolenie ani, co więcej, braków badania przez Komisję przesłanek przewidzianych art. 60 ust. 4 rozporządzenia nr 1907/2006”.

⁴³ Wyrok Sądu z 7 marca 2019 r., Szwecja przeciwko Komisji, T-837/16, ECLI:EU:T:2019:144, pkt 75 i 76.

⁴⁴ Zob. ust. 3 rezolucji z 27 marca 2019 r.

niezgodny z prawem, ponieważ:

- a. narusza art. 60 rozporządzenia REACH, gdyż opiera się na wniosku, który nie spełnia wymogów określonych w tym artykule w związku z tym, że nie zawiera kluczowych informacji w odniesieniu do zastosowań objętych wnioskiem, w szczególności dotyczących ilości, warunków operacyjnych, narażenia i środków zarządzania ryzykiem, oraz nie zawiera właściwej oceny bezpieczniejszych substancji alternatywnych i planu ich zastąpienia, co uniemożliwia sprawdzenie, czy warunki pozwolenia zostały spełnione;
 - b. ma na celu zaradzenie niedociągnięciom poprzez nałożenie na dalszych użytkowników obowiązku dostarczania informacji, których powinien udzielić sam wnioskodawca, po wydaniu zezwolenia, w ramach przyszłego przeglądu;
 - c. bezprawnie przekazuje wnioskodawcy wyłączną kompetencję Komisji do wyciągnięcia wniosku w sprawie dostępności rozwiązań alternatywnych;
1. uważa, że projekt decyzji wykonawczej Komisji przekracza uprawnienia wykonawcze przewidziane w rozporządzeniu REACH;
 2. wzywa Komisję do wycofania projektu decyzji wykonawczej oraz do przedłożenia komitetowi nowego projektu;
 3. ponownie zwraca się do Komisji, aby w drodze wyjątku umożliwiła dalszym użytkownikom – którzy stosują daną substancję w sposób ujęty we wniosku NPCC, ale w odniesieniu do którego nie złożono jeszcze odrębnego wniosku o zezwolenie – przedłożenie brakujących danych w bardzo krótkim terminie, wraz z planem zastąpienia substancji w przypadku gdy wnioskodawca twierdzi, że dostępne rozwiązania alternatywne nie są dla niego wykonalne z technicznego lub ekonomicznego punktu widzenia;
 4. wzywa RAC i SEAC do szybkiej oceny tych wniosków uzupełniających, w tym do odpowiedniego sprawdzenia, czy wnioski te zawierają wszystkie niezbędne informacje określone w art. 62 rozporządzenia REACH;
 5. wzywa Komisję do szybkiego przedłożenia nowego projektu spełniającego wszystkie wymogi przewidziane w rozporządzeniu REACH;
 6. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji oraz rządów i parlamentom państw członkowskich.